

GVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

NR. 2315 /DPSG
DATA 08/11/2010

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
SENAT
396 13.11.2010

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege privind procedura colectării debitelor*”, inițiată de 19 senatori – PD-L (Bp. 145/2010).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare legiferarea activității de colectare a debitelor de către *agențiile de colectare a debitelor sau de către departamentele interne specializate* folosite de un creditor în scopul colectării amiabile a unor debite de la debitorii persoane fizice sau juridice, precum și instituirea unor proceduri de control care să asigure protecția debitorilor persoane fizice.

II. Observații și propuneri

1. La **art. 1**, propunem reformularea, după cum urmează:

„Art. 1 – Prezenta lege reglementează procedura privind colectarea debitelor de către societățile specializate în colectarea debitelor sau de către departamentele interne specializate ale unui creditor”.

2. În ceea ce privește **art. 2**, precizăm că nu este clară utilizarea expresiei „colectare amiabilă” de către *societăți specializate în colectarea debitelor sau de către departamente interne specializate* ale unui creditor, întrucât ar presupune că aceasta nu poate derula decât acțiuni pe cale amiabilă, neavând dreptul să ajungă în justiție pentru recuperarea creanțelor.

3. La **art. 3 lit. a)**, propunem înlocuirea termenului de „debitor” cu cel de „consumator”, atât la acest articol, cât și în tot textul, întrucât, în sensul legii, debitorul nu poate fi decât un consumator.

De asemenea, propunem reformularea definiției, după cum urmează:

„a) consumator – orice persoană fizică care acționează în scopuri din afara activității sale comerciale, industriale sau de producție, artisanale ori liberale și care este obligată la plata unui debit”.

La **art. 3 lit. b)**, propunem reformularea, astfel:

„b) comunicare – furnizare de informații, direct sau indirect, cu privire la o creanță”.

În ceea ce privește **art. 3 lit. c)**, precizăm că nu este clară utilizarea expresiei de „procedură amiabilă” desfășurată de *societatea specializată în colectarea debitelor*, întrucât ar presupune că aceasta nu poate derula decât acțiuni pe cale amiabilă, neavând dreptul să ajungă în justiție pentru recuperarea creanțelor.

La **art. 3 lit. e)**, propunem reformularea textului, astfel:

„e) colector de debite – orice persoană încadrată în cadrul unei societăți specializate în colectarea debitelor, inclusiv membrii departamentelor de colectare intern care colectează sau intenționează să colecteze în mod curent, direct sau indirect, debite”.

La **art. 3 lit. h)**, propunem eliminarea paragrafului referitor la cazul falimentului personal, întrucât această situație va fi reglementată de legea privind falimentul persoanei fizice.

De asemenea, propunem eliminarea expresiei „prin derogare de la regulile comune de competență materială și teritorială” – se aplică, și în acest caz, prevederile Codului de procedură civilă;

Cu privire la textul propus pentru **art. 3 lit. h)**, precizăm că o instanță de judecată nu are ca și atribuții aplicarea unei legi, ci, eventual, soluționarea conflictelor generate de încălcarea unor dispoziții legale, iar în cuprinsul prezentei propuneri legislative nu este indicată o anumită instanță competentă a soluționa litigiile rezultate din nerespectarea prezentelor prevederi, astfel încât să se pună problema derogării de la normele privind competența materială și teritorială prevăzute în cuprinsul *Codului de procedură civilă*. Partajarea bunurilor comune la solicitarea creditorului este posibilă și în acest moment, cu respectarea dispozițiilor *Codului de procedură civilă* și a *Codului familiei*.

La **art. 3 lit. i)**, propunem modificarea textului, astfel:

„i) notificare de plată – document prin care societatea specializată în colectarea debitelor sau departamentul de colectare intern informează debitorul cu privire la suma datorată, la cuantumul și natura acesteia, datele de contact ale beneficiarului plății și la obligațiile ce revin debitorului”.

Precizăm că, la **art. 3**, literele au fost eronat numerotate. Astfel, după **lit. i)**, sunt menționate **lit. f), i), j)** în loc de **lit. j), k), l)**.

La **art. 3 lit. i)**, care ar fi trebuit să fie **lit. k)**, propunem reformularea textului, astfel:

„k) creditor – persoana juridică ce deține o creanță împotriva unui debitor”.

În acest sens, menționăm că, potrivit legislației românești, numai persoanele juridice pot fi creditori.

La **art. 3 lit. j)**, care ar fi trebuit să fie **lit. l)**, propunem reformularea textului, astfel:

„l) debit – orice obligație a unui consumator de a plăti o sumă de bani ce rezultă dintr-o tranzacție, sumă ce reprezintă creanțe certe, lichide și exigibile”.

4. De asemenea, propunem introducerea unui nou articol referitor la *„Obținerea de informații privind adresa de domiciliu a consumatorului”*, care să aibă următorul cuprins:

„ Art. ... – Orice colector de debite care comunică cu orice persoană, alta decât consumatorul, în scopul culegerii de informații cu privire la adresa de domiciliu a consumatorului trebuie:

a) să se identifice, să declare că urmărește să confirme sau să corecteze informațiile privind adresa de domiciliu a consumatorului și,

doar la solicitarea expresă, să ofere date de identificare a angajatorului său;

b) să nu declare/menționeze că acel consumator datorează debite;

c) să nu comunice cu un terț mai mult decât o dată, cu excepția cazului în care terțul solicită în mod expres acest lucru sau în cazul în care colectorul de debite consideră, în mod rezonabil, că răspunsurile primite anterior sunt eronate sau incomplete și că, revenind, poate obține informații complete și corecte privind adresa;

d) să nu comunice prin carte poștală;

e) să nu utilizeze un limbaj sau simboluri, nici pe plic și nici în conținutul comunicării făcute prin poștă, sau telegrame care să indice apartenența colectorului de debite la o activitate de colectare de debite sau la faptul că acea comunicare se referă la colectarea de debite;

f) după ce colectorul de debit cunoaște că acel consumator este reprezentat de un avocat în legătură cu problema debitului său, poate ușor să identifice numele sau adresa avocatului, nu va comunica cu nici o altă persoană în afară de acel avocat, cu excepția cazului în care avocatul nu răspunde într-o perioadă de 10 zile de la primirea solicitării”.

5. Considerăm că se impune completarea Capitolului II cu dispoziții suplimentare care să reglementeze activitatea de colectare a debitelor în situația în care societatea specializată este titulară a dreptului de creanță și nu acționează în baza unui contract de prestări de servicii încheiat cu un creditor.

6. Având în vedere că prin intermediul propunerii legislative se intenționează protejarea debitorilor față de eventualele abuzuri ale societăților specializate în colectarea debitelor, propunem completarea **art. 6 lit. g)** cu încă o situație în care activitatea de colectare a debitelor va înceta, respectiv manifestarea expresă de voință a debitorului, în sensul refuzului de a achita creanța din proprie inițiativă.

7. Propunem introducerea unui nou capitolul referitor la „Comunicarea cu consumatorul, cu terți și încetarea comunicării”, care să aibă următorul cuprins:

„Art... – Fără consimțământul prealabil al consumatorului oferit direct colectorului de debite sau fără o hotărâre judecătorească, un colector de debite nu poate comunica cu un consumator în legătură cu colectarea debitului:

a) la un moment sau într-un loc nepotrivit sau la un moment sau într-un loc cunoscute sau care ar trebui să fie cunoscute ca prezentând inconveniență pentru consumator;

b) atunci când colectorul cunoaște că acel consumator este reprezentat de un avocat în legătură cu problema debitului sau poate ușor să identifice numele sau adresa avocatului, cu excepția cazului în care avocatul nu răspunde într-o perioadă de 10 zile de la primirea solicitării sau cu excepția cazului în care avocatul consimte la o comunicare directă cu consumatorul;

c) la locul de muncă al consumatorului în cazul în care colectorul de debite cunoaște sau are motive să cunoască faptul că angajatorul consumatorului interzice consumatorului să primească asemenea comunicări.

Art. - Fără consimțământul prealabil al consumatorului dat direct colectorului de debite sau fără o hotărâre judecătorească, un colector de debite nu poate comunica în legătură cu colectarea oricărui debit cu oricare altă persoană, decât consumatorul, avocatul acestuia, creditorul sau avocatul creditorului sau avocatul colectorului de debit.

Art. ... – (1) Dacă un consumator notifică, în scris, cu confirmare de primire, unui colector de debite, refuzul de a plăti un debit sau faptul că acel consumator dorește din partea colectorului de debit să înceteze comunicarea pe mai departe, colectorul de debite nu va continua comunicarea cu consumatorul pe problema debitelor respective, exceptând situațiile în care colectorul de debite:

a) aduce la cunoștința consumatorului încetarea demersurilor efectuate de către colectorul de debite;

b) informează consumatorul că creditorul sau colectorul de debite poate invoca remedii juridice specifice;

c) informează consumatorul despre intenția colectorului de debite sau a creditorului de a invoca un remediu specific.

(2) Notificarea transmisă de consumator își produce efectele de la data primirii acesteia de către colectorul de debite.

Art. Este interzisă comunicarea colectorului de debite cu consumatorul în intervalul orar 20 :00- 09:00”.

8. Propunem introducerea unui nou capitolul referitor la „Informarea consumatorilor”, care să aibă următorul cuprins:

„Art. ... – (1) Creditorul cedent informează consumatorul, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire poștală, cu privire la

preluarea debitelor de către societatea specializată în colectarea debitelor în termen de 10 zile de la intrarea în vigoare a contractului de prestări servicii între societatea specializată în colectarea debitelor și creditor.

(2) Scrisoarea va menționa numele și adresa sediului social al societății specializate în colectarea debitelor care va încasa de la consumator debitele, precum și cuantumul acestora.

Art. – Societățile specializate în colectarea debitelor sau departamentul de colectare intern informează consumatorii cu privire la începerea activității de recuperare a debitelor printr-o notificare de plată nu mai devreme de 10 zile de la intrarea în vigoare a contractului și nu mai târziu de 30 de zile de la intrarea în vigoare a contractului.

Art. ... – (1) Notificarea de plată este redactată în scris, într-un limbaj clar, vizibil și ușor de citit, fontul utilizat fiind Times New Roman, mărimea de minimum 10, pe hârtie și este transmisă cu confirmare de primire.

(2) Notificarea de plată cuprinde:

a) datele de contact ale societății specializate în colectarea debitelor sau ale departamentului de colectare intern, după caz. Datele de contact includ cel puțin denumirea, adresa sediului social, numărul de telefon, fax, e-mail;

b) numele creditorului original de la care a fost preluat debitul;

c) cuantumul sumei datorate și documentele ce atestă această sumă;

d) o propunere de eșalonare a debitului restant;

e) obligațiile consumatorului conform contractului cu creditorul;

f) termenul în care consumatorul trebuie să ia legătura cu societatea specializată în colectarea debitelor sau cu departamentul de colectare intern;

g) dreptul consumatorului de a contesta debitul ori cuantumul acestuia în termen de 30 de zile de la primirea notificării.

(3) Termenul în care consumatorul trebuie să ia legătura cu societatea specializată în colectarea debitelor sau cu departamentul de colectare intern nu poate fi mai mic de 5 zile lucrătoare.

(4) Notificarea își produce efectele de la primirea acesteia de către consumator”.

9. Propunem introducerea unui nou capitolul referitor la „Contestarea debitului”, cu următorul cuprins:

„Art. ... – (1) Consumatorul are dreptul să conteste în termen de 30 de zile debitul ori cuantumul acestuia.

(2) În cazul în care consumatorul contestă debitul ori cuantumul acestuia, societatea specializată în colectarea debitelor ori departamentul de colectare intern verifică informațiile referitoare la debit cu creditorul original ori la instanța care a emis hotărârea judecătorească și, după caz, aduce corecțiile necesare.

(3) O copie a documentelor care atestă întreprinderea verificării și debitul ori cuantumul acestuia, după caz, va fi trimisă/retransmisă de către societatea specializată în colectarea debitelor ori de către departamentul de colectare, prin poștă, consumatorului împreună cu explicații adiționale, după caz.

(4) Societatea specializată în colectarea debitelor ori departamentul de colectare, după caz, încetează orice activitate de colectare în perioada celor 30 de zile, precum și până când datele referitoare la verificarea întreprinsă sunt transmise consumatorului.

Art. ... – Necontestarea de către consumator, în termenul de 30 de zile a debitului, nu reprezintă o recunoaștere a sumei de către acesta și nu îl privează pe consumator de dreptul de a se adresa instanței”.

10. Propunem completarea **Capitolului IV** din propunerea legislativă cu următoarele articole:

„Art. 13 - Creanțele aferente debitelor colectate trebuie să fie creanțe certe, lichide și exigibile.

Art. 14 – (1) Societatea specializată în colectarea debitelor nu are dreptul să perceapă consumatorului costuri aferente activității de recuperare.

(2) Din momentul preluării debitului restant de către societatea specializată în colectarea debitelor sau de către departamentul de colectare intern, acesta nu are dreptul să perceapă consumatorului penalizări de întârziere, dobânzi sau orice alte taxe.

Art. 15 – Societatea specializată în colectarea debitelor sau departamentul de colectare intern este obligat să propună un grafic de rambursare/eșalonare a debitului.

Art. 16 – Societatea specializată în colectarea debitelor recurge la procedura de executare silită doar în cazul în care toate celelalte demersuri amiabile și judiciare nu reușesc să-și atingă scopul”.

11. La **art. 11 alin. (1)**, propunem modificarea textului, astfel:

„(1) Un colector de debite nu poate utiliza nici un fel de tehnici care să hărțuiască, oprime sau să abuzeze orice persoană în legătură cu colectarea debitelor”.

La art. 11 alin. (2) lit. a), propunem modificare textului, astfel:

„a) utilizarea amenințării cu violența sau alte tehnici agresive cu scopul de a vătăma fizic persoana, de a-i afecta reputația sau proprietatea”.

Totodată, propunem completarea art. 11 alin. (2) cu două noi litere, lit. g) și lit. h), cu următorul cuprins:

„g) publicarea unei liste cu consumatorii despre care se presupune că refuză să plătească debitele;

h) exceptând prevederile referitoare la demersurile întreprinse către terți privind obținerea de informații privind adresa de domiciliu, efectuarea de apeluri telefonice fără a-și dezvălui în mod clar identitatea”.

12. Art. 12 alin. (1) propunem a fi reformulat după cum urmează:

„(1) Un colector de debite nu poate folosi mijloace sau reprezentări false, necinstite sau înșelătoare în legătură cu colectarea oricărui debit”.

De asemenea, alin. (2) al aceluiași articol propunem a fi reformulat după cum urmează:

„(2) Fără limitarea aplicabilității generale a alin. (1), următoarele comportamente sunt considerate încălcări ale acestui capitol”.

În ceea ce privește art. 12 alin. (2) lit. a), propunem reformularea acestuia după cum urmează:

„a) specificarea implicării, în mod înșelător, a statului, în colectarea debitului, inclusiv prin utilizarea de însemne, formulare uniforme ori insigne;”

Art. 12 alin. (2) lit. b), propunem a fi modificat după cum urmează:

„b) prezentarea în mod fals cu privire la caracterul, suma sau statutul legal al oricărui debit;”

De asemenea, la alin.(2) propunem introducerea unei noi litere, lit. b¹), cu următorul conținut:

b') prezentarea, în mod fals, cu privire la dreptul collectorului de a primi, în temeiul legii, anumite servicii sau compensări pentru colectarea debitelor”.

Art. 12 alin. (2) lit. c) propunem a fi modificată după cum urmează:

„c) asumarea identității unui avocat, executor judecătoresc sau lichidator judiciar în mod fals, sau specificarea unei comunicări ca provenind de la un avocat, executor judecătoresc sau lichidator judiciar, în mod fals;”

Art. 12 alin. (2) lit. d) propunem a fi modificată după cum urmează:

„d) amenințarea în mod fals cu închisoare, confiscare, vinderea proprietăților în caz de neplată a debitului, în cazul în care o asemenea decizie nu are temei legal sau colectorul nu intenționează o asemenea măsură;”

Totodată, propunem completarea **art. 12 alin. (2)** cu 11 noi litere, **lit. f), g), h), i), j), k), l), m), n), o), p)**, cu următorul cuprins:

„f) falsa reprezentare ca o vânzare sau orice alt transfer a debitului determină pierderea de către consumator a dreptului de a contesta debitul sau ca va deveni subiectul unei practici interzise de prezentul capitol;

g) falsa reprezentare sau insinuare că acel consumator a comis o infracțiune sau o altă faptă în scopul de a discredita consumatorul;

h) comunicarea sau amenințarea cu comunicarea către o altă persoană a unor informații despre credit care sunt cunoscute sau care ar trebui să fie cunoscute a fi false, inclusiv omiterea comunicării că debitul discutat se află în dispută;

i) utilizarea sau distribuirea oricărei comunicări scrise care seamănă sau în mod fals se prezintă a fi un document autorizat, eliberat sau aprobat de o instanță judecătorească, de o instituție sau care creează impresia falsă asupra sursei autorizării sau aprobării;

j) utilizarea oricărei reprezentări false sau oricăror mijloace înșelătoare pentru a colecta sau intenționa să colecteze orice debite sau să obțină informații privind consumatorul;

k) omiterea de a face cunoscut în comunicarea inițială scrisă cu consumatorul ori în comunicarea verbală cu consumatorul că acel colector de debite intenționează să colecteze debitul și că orice informație obținută va fi folosită în acel scop și omiterea de a face cunoscut în comunicările subsecvente că acea comunicare este de la un colector de debite;

l) reprezentarea falsă sau insinuarea că banii din cont au fost transferați unor cumpărători de bună-credință pentru a obține profit;

m) reprezentarea falsă sau insinuarea cu privire la legalitatea documentelor;

n) utilizarea numelui oricărui operator economic sau organizație, alta decât numele adevărat al societății specializate în colectarea debitelor;

o) reprezentarea falsă sau insinuarea că documentele transmise nu au valoare juridică sau că nu necesită o acțiune din partea consumatorului;

p) reprezentarea falsă sau insinuarea că un colector de debite operează în numele sau este angajat de către o societate de tipul biroului de credit”.

13. Propunem completarea **Capitolului IV** cu un nou articol referitor la „*Practici incorecte*”, cu următorul conținut:

„Art. ... - (1) Un colector de debit nu trebuie să utilizeze practici incorecte în scopul colectării oricărui debit.

(2) Se consideră a fi practici incorecte, fără a se limita la următoarele:

a) colectarea oricărei sume, incluzând dobânzi, taxe, comisioane sau costuri incidentale obligației principale, cu excepția cazului când acestea sunt în mod expres menționate în contractele care stau la baza debitului sau sunt permise de legislație;

b) acceptarea de către un colector de debite, din partea oricărei persoane a unui cec sau a oricărui alt instrument de plată post datat mai mult de 5 zile, cu excepția cazului când asemenea persoană este notificată în scris cu privire la intenția collectorului de debite de a depozita un astfel de cec sau instrument nu mai mult decât 10 zile și nu mai puțin decât 3 zile lucrătoare înainte de crearea acestui depozit;

c) solicitarea de către un colector de debite a oricărui cec postdatat sau oricărui alt instrument de plată postdatat cu scopul de a amenința sau de a demara o acțiune penală;

d) depozitarea sau amenințarea cu depozitarea oricărui cec postdatat sau oricărui alt instrument de plată postdatat înaintea datei acestui cec sau a instrumentului;

e) impunerea unor costuri pentru orice persoane pentru comunicare ascunzând adevăratul scop al comunicării, asemenea costuri includ, dar nu se limitează la, costuri telefonice și costuri pentru expediere telegrame.

f) a lua măsuri sau a amenința cu demararea unei acțiuni nejuducătorești pentru deposedare sau pentru a aduce prejudicii asupra proprietății, dacă:

- nu exista nici un drept valabil asupra proprietății în cauză;*
- nu exista o intenție valabilă de a intra în posesia proprietății;*
- proprietatea este exclusă prin lege de la o astfel de posedare sau prejudiciere;*

g) comunicarea cu un consumator privind debitul prin intermediul unei cărți poștale;

h) utilizarea oricărui limbaj sau simbol, altul decât adresa colectorului de debite pe orice scrisoare, atunci când se comunică cu un consumator prin intermediul poștei sau al telegramei, cu excepția cazului când un colector de debite poate utiliza numele său comercial, dacă acest nume nu indică faptul că el este în afacerea de colectare de debite”.

14. Propunem completarea **Capitolului IV** cu trei noi articole referitoare la „*Debite multiple*”, cu următorul cuprins:

„Art. ... - Dacă un consumator datorează debite multiple și face o singură plată pentru orice colector de debite în legătură cu aceste debite, colectorul de debite nu poate transmite această plată în contul unui debit contestat de către consumator ci, după caz, va transmite respectiva asemenea plată conform solicitărilor primite de la consumator”.

Art. ... Se interzice proiectarea, compilarea, furnizarea oricărui formular, dacă un asemenea formular ar putea fi utilizat pentru a crea falsa impresie unui consumator că o persoană, alta decât creditorul unui asemenea consumator, participă la acțiunea de colectare sau la intenția de a colecta un debit pe care consumatorul se presupune că îl datorează creditorului, când de fapt, o asemenea persoană nu participă.

Art. ... – (1) Consumatorii nu pot renunța la drepturile care le-au fost conferite prin prezenta lege.

(2) Creditorii trebuie să poată face dovada că au respectat cerințele în materie de informare prevăzute în prezenta lege”.

15. Propunem introducerea unui nou capitol referitor la „*Contravenții și sancțiuni*”, cu următorul conținut:

„Art. ... – În vederea asigurării respectării dispozițiilor prezentei legi, consumatorii pot să sesizeze Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor.

Art. ... - Constatarea contravențiilor și aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. ... [identificarea acestora trebuie făcută după renumerotarea actului] se fac de către reprezentanții împuterniciți ai Autorității Naționale pentru Protecția Consumatorilor, la sesizarea consumatorilor, a asociațiilor de consumatori ori din oficiu, în cazul în care, prin încălcarea prevederilor legale, sunt sau pot fi afectate interesele consumatorilor.

Art. ... - (1) Constituie contravenții încălcarea dispozițiilor:

a) art. care se sancționează cu amendă de la 5.000 lei la 10.000 lei.

(2) Valoarea amenzilor prevăzute la alin. (1) se va actualiza prin hotărâre a Guvernului.

(3) Contravențiilor prevăzute la alin. (1) le sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu modificările și completările ulterioare.

Art. ... - (1) Odată cu aplicarea sancțiunii amenzii contravenționale, agentul constatator poate dispune următoarele măsuri complementare:

a) restituirea sumelor încasate fără temei legal, într-un termen de maximum 5 zile lucrătoare;

b) repararea deficiențelor constatate prin procesul-verbal de constatare a contravenției, în termen de maximum 5 zile lucrătoare;

c) alte măsuri în vederea intrării în legalitate într-un termen de maximum 5 zile lucrătoare.

(2) Neaducerea la îndeplinire a măsurilor dispuse în termenele și condițiile prevăzute în procesele-verbale de constatare a contravenției sau săvârșirea repetată în decurs de 6 luni de la prima constatare a uneia dintre contravențiile prevăzute la art. se sancționează cu amendă contravențională de la 10.000 lei - 50.000 lei.

(3) Contestarea în instanță nu suspendă de drept executarea măsurilor dispuse.

16. Este necesară inserarea, în mod expres, în cuprinsul **art. 15**, a dispozițiilor legale care se abrogă, în vederea respectării exigențelor impuse prin intermediul art. 63 alin. (3) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată*.

17. Considerăm că ar trebui reanalizată supravegherea acestor societăți specializate în colectarea debitelor doar de către o singură instituție, respectiv Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor (**art. 17** din propunerea legislativă), care nu are competențe în materie financiar-bancară, în condițiile în care creanțele ce vor trebui încasate de la debitori restanțieri sunt formate, în marea lor parte, din sume de bani, deoarece o considerăm ineficace și insuficientă.

18. Totodată, semnalăm faptul că în tot cuprinsul inițiativei legislative se impune utilizarea sintagmei „societate specializată în

colectarea debitelor” în locul celei de „agenție de colectare debite”, pentru a se evita confuzia cu Agenția Națională de Administrare Fiscală.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul susține adoptarea acestei propuneri legislative sub rezerva însușirii observațiilor și propunerilor de la pct. II.**

Cu stimă,

Emil BOC

Domnului senator **Mircea Dan GEOANĂ**
Președintele Senatului